

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

In eandem, Sermo LXXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

viribus liberari homo non potest, carnalibus vinculis illigatus. Petendum nobis est ergo, vt Deus nos à diabolo liberet, qui Christum terris vt diabolus vinceret, commodauit. Clamet homo, clamet ad Deum, clamet, libera nos à malo, vt à tanto malo solo Christo vincēte liberemur. *Pater noster qui es in cœlis.* Orandi thema, materiam petendi, supplicandi normam paucissimis in verbis, ipse tibi qui tibi est exorandus indulgit: vt ex hoc tu petendi sumas sensum, intellectum postulandi capias, mensuram colligas impetrandi: & breuissimo magisterio orandi latissimam capias disciplinam, simul quia ad amoris indicium Rex ipse officio fūctus est aduocati, vt preces quibus responsurus erat, ipse dictaret. Cunctatio ablata est impetrandi omnis, imò fiducia collata est tota promerendi, quando ipsum se legit in precibus qui rogatur. Metus locum non habet, vbi à patre filius pietate interprete desiderat quæ sancta sunt, impetrare.

In eandem, Sermo LXXI.

FRatres charissimi, qui vos donauit credere, ipse vos docuit & orare: & totam petendi formam paucis aptauit in verbis: quia cum patrem postulat, multa prece filius non laborat: sicut enim petere cogit necessitas genitum, ita vrget charitas dare genitorē. Pater ergo qui spōte præstat, non tā vt petatur, quàm quid petatur ostendit: vt filius petendo iusta placeat, qui potest stulta postulans displicere. Audite patrē, & vos filios esse iā credite, vt quæ petieritis, incunctanter impetrare possitis. Quid valeat fides, credulitas quid possit, quāti sit confessio, hodie monstratur in vobis. Ecce Trinitatis trina cōfessio in cœlestem sobolē de terrena vos sustulit seruitute: ecce fides quæ DEVM

Q 5

locuta

locuta est patrem, patrem vobis DEVM hodie con-
 quisiuit: ecce vox quæ confessa est D E V M filium,
 vos DEI adoptavit in filios: ecce credulitas quæ
 DEVM Spiritum proclamavit, de carnis sub-
 stantia mortali in vitalem Spiritus substantiam vos
 mutavit. Quis pietatis tantæ dignus inuenietur af-
 fertor? D E V S pater homines dignatur hæredes,
 D E V S filius non dedignatur serulos cohæredes,
 DEVS Spiritus carnẽ cõsortem diuinitatis assumit,
 fit cœlum possessio terrenorum; & inferis addicti
 iurisdictione suscipiuntur in supernis: Apostolo
 probante, cum dicit: An nescitis quia angelos iu-
 dicabimus? Vocate ergo D E V M patrem, vosque
 & si nondum natos, iam tamen designatos filios esse
 iam credite, & date operam: quatenus sit vobis cœ-
 lestis vita, sint vobis diuini mores, & forma deita-
 tis tota vestra præferatur in forma, quia cœlestis
 pater respondentes generi filios muneribus ditat
 diuinis: degenerantes ad pœnalem reuocat serui-
 tutem. *Pater noster qui es in cœlis.* Succumberet
 conscientia seruilis, terrena conditio solueretur,
 nisi nos ad hunc clamorem ipsius patris auctori-
 tas, ipsius filij Spiritus excitaret. Misit, ait, Deus
 Spiritum filij sui in corda nostra clamantem Abba
 pater. Lacescit mens, caro nostra deficit ad diuina,
 nisi Deus quæ fieri iubet, impleat ipse qui iubet.
 Quando ausa mortalitas Deum vocare patrem, nisi
 modò, quando superna virtute hominis animantur
 interna? *Pater noster qui es in cœlis.* Homo quid com-
 mune cum terris tibi, qui confiteris tibi genus
 esse de cœlis? Ergo cœlestem vitam monstra in ha-
 bitatione terrena: quia si quid in te gesserit terre-
 na cogitatio, cœlo maculam, cœlesti generi iniu-
 riam intulisti *Sanctificetur nomen tuum.* Nos petimus,

1. Cor. 6.

vt sanctificet nomen suum Deus, quod sanctitate sua totam saluat & sanctificat creaturam. Fratres, hoc nomen est, quod supernæ potestates pauent, quod tremenda suscipiunt seruitute: hoc nomen est, quod mundo perditio dat salutem: sed petimus, vt nomen Dei actu nostro sanctificetur in nobis: nobis enim bene agentibus, benedicatur nomen Dei: nobis male agentibus, blasphematur. Audi Apostolum dicentem: Nomen DEI per vos blasphematur in gentibus. Petimus ergo, petimus vt quantum nomen DEI sanctum est, tantum nos eius mereamur in nostris mentibus sanctitatem. *Veniat regnum tuum. Quasi non semper fuerit, ac sit, sic regnum Christi vt veniat nunc rogamus. Et vbi est illud? Regnum Dei intra vos est. Inter nos est fide, sed vt veniat, supplicamus. Fratres, quandiu diabolus vario nequitiarum genere multimoda arte fallendi rerum aciem turbat, sensus hominũ, morẽsque cõfundit, sæuit idolis, sacrilegiis furit, fallit auguriis, diuinatione mentitur, signis decipit, illudit astris, spectaculis occupat, oblidet vitiis, peccatis vulnerat, criminibus fauciat, desperatione prosternit, Christi regnum prolongat & absentat à nobis. Petimus ergo vt veniat tempus, quo mali tanti auctore pereunte, mundus totus, creatura tota, totam solius Christi regnet & triumphet ad gloriam: & fiat quod sequitur, vt sicut in cœlo, ita & in terra vna domini sit voluntas. Sit terra cœlum, vita Deus, tempus æternitas, patria requies, census innocentia, honor immortalitas, furia castitas, Deus totum. Addidit, *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.* Post paternitatem Dei, post Diuini nominis sanctitatem, post cœli regnum, quotidianum panem iubemur exposcere. Christus obliuioni*

Luc. 17.

Matt. 6.

Ioan. 6.

obliuioni non subiacet, Christus mandatis suis contraria non mandat: ipse dixit. Nolite solliciti esse animæ vestræ quid manducetis, aut quid bibatis. Sed quia ipse est panis qui de cælo descendit, qui legis & gratiæ mola aptatus est in farinam, qui crucis confectus est passione, qui magnæ pietatis fermentatus est sacramento, qui conspersionis leuis leuamentum sustulit de sepulchro, qui vt diuinitatis suæ calore coqueretur, ipse clibanum decoxit inferni, qui ad cœlestem cibum quotidianus Ecclesiæ defertur ad mensam, qui in remissionem frangitur peccatorum, qui edentes se perpetuam pascit & enutrit ad vitam: hunc panem quotidie nobis dari petimus, donec illo die perpetuò perfruamur. *Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.* Homo penes te est potestas veniæ, in te est indulgentiæ ius: tu tibi remissionis auctor es constitutus. Gratis petis veniam, qui tibi in alio indulgere contemnis. Homo tu tibi misericordiæ, factus es ipse mensura: quantum quæris misericordiæ, fac tantum. *Et ne nos inducas in tentationem.* Tentatio est fratres, species fallens, quæ prospera in aduersis, aduersa occultat in prosperis, humanamque ignorantiam dolosos educit in lapsus: petimus ergo ne peccatis impellentibus in tentationum foveas incidamus. Inducere autem **D E V S** dicitur, currentes ad crimina cum relinquit. *Sed libera nos à malo.* Hic mali malum designat auctorem, hoc est, diabolum. Petimus ergo vt munere hoc vno malis omnibus cum mali careamus auctore. *Pater noster qui es in cœlis.* Nemo cum se filium clamat, manere se miretur in habitu seruitutis: ad diuinum germen hodie designatus es, non promotus: spem, non rem te noueris consecutum. Audi Apostolum: *Spe salui facti sumus: spes*

Rom. 8.

spes

Spes autem quæ videtur non est spes, quod enim videt quis, quid sperat? si autem quod non videmus, speramus; per patientiam expectamus. Hodie adoptionis est dies, hodie promissionis tempus est: audi, crede, expecta, crede creditori tuo, qui tibi credidit debitori, expecta parumper ut veniat, qui te diu sustinuit ut venires: da illi inducias de promisso, qui tibi quicquid erat debiti, iam donavit. Aut quare tu fatigaris spe Dei, cum genus omne hominum subsistat spe, fide viuat? Agricola nunquam sereret anhelus, si fructum laboris sui de tempore non speraret: viator laborem prolixi itineris non subiret, nisi se ad destinata crederet peruenire, nauta mare non intraret incertus, si se lucris sequentibus compensaturum viarum discrimina non speraret: miles tota iuventutis tempora non ageret in periculis, si senectutis honores copiosissimos non speraret: filius paternæ dominationis tempora non duraret, si se substantiæ paternæ non speraret hæredem. Et tu si te iam filium Dei credis, iuxta Prophetam: Expecta Dominum, viriliter age, & confortetur cor tuum, & expecta, ut hæreditatem Dei de expectationis fide: & de virtute patientiæ consequaris. Audi Apostolum: Filij Dei sumus, & nondum apparuit quid erimus: scimus quoniã cum apparuerit, similes ei erimus. Et iterum: Vita vestra abscondita est cum Christo in Deo: cum autem apparuerit Christus vita vestra, tunc & vos apparebitis cum ipso in gloria. Fratres beati sunt filij Dei, quia & hæreditatem rerum omnium possidebunt, & de excessu patris luctus temporum non videbunt.

Psal. 26.

Ioan. 3.

Colos. 3.

In eandem, Sermo LXXII.

Quod ego modò cum magno tremore dicturus sum, quod vos estis nunc terribiliter audituri: imò